

"ستان کم است"

از صف رزمندگان بیرون کشانده بودنشان، که ستان کم است و نمی توانید
بیاید جبهه...

غرق اشک و ناله شده اند، چرا که بودنشان را در "جهاد" معنا کرده اند و فقط
آن نوع بودن را می خواستند

ازشان پرسیده بودند چرا انقدر زیر لباسهای نظامی تان لباس پوشیده اید! خوب
زمستان است کاپشن بپوشید!

گفته بودند دلمان نمی آید روی "لباس جبهه ای" لباسی بپوشیم...
خودشان را در آن ظاهر دوست داشتند...

اینها اصحاب امام حسین علیه السلام هستند، نه "ضحاک بن عبدالله" که عصر
عاشورا امامش را تنها گذاشت و رفت...

امام حسین جان ما گرچه آن روز "والوتر الموتور" شده بود، یعنی تنهای تنها،
ولی دیگر اصحاب آخرالزمانی اش از راه رسیده اند، حسین جان هیچ گاه تنها
نخواهد شد...